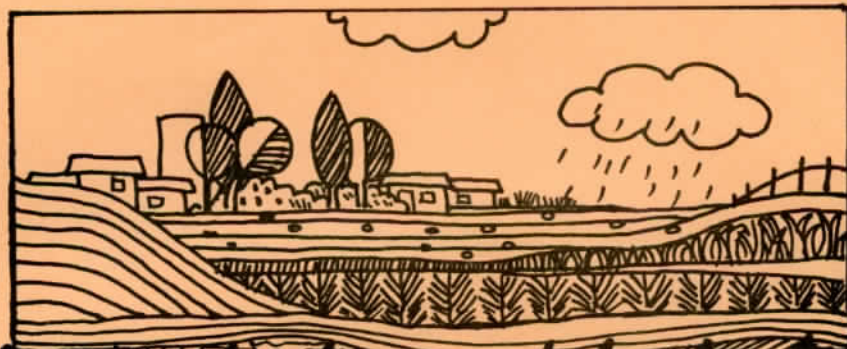

דברי הכפר

שנת 1989 בשער

אדיוס-חיי מותרות!

אגודת "אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ"

תעודה
לנסיעה
חופשית
(לפי הסכם מיוחד)

014348
מספר התעודה

חנה

סגל

שם פרטי

שם משפחה

000995672

מספר זהו

כפר הנשיא

שח
הארגון

בכל קו אגודת למעט הקטעים:

אילת - צומת הערבה

אילת - מצפה רמון

בתוקף עד סוף שנת 1988

913381
120
סדרת כרטיסים
מספר 38

344823

כרטיס קופה

400

לפני 12

אחרי 12

מספר לזכרון עד גמר הנסיעה

מספר 55 כ.מ.

שם הדפוס

ג ב ג

ה ו ש

הלו-חיי צנע!

מה נשמע?

או אולי יותר נכון הפעם: דברי העורכת

* שאלונים עליך ישראל! כל הצוותים והתת-צוותים של קבוצות המרתון

קיבלו הוראה דומה לפעולה: "קודם כל יש לשאול - מה הבעייה", וכדי

להודיע מה הבעייה, יש לשאול, לא? אז יש שאלון בנושא חינוך, אחד מתוכנן על

מעורבות החבר בקהילה, ונדמה לי שעומד על הפרק גם שאלון בענייני ניהול. כמובן

יש שאלון גם על הצעות לייעול ולפרנסה טובה. השבוע אני קיבלתי גם חוזר מהמכון לחקר הקי-

בוץ שבו מודיעים לי שאני חלק ממדגם שישראלנו אותו במשאל טלפוני (!) על נושאים קשורים בחיי

קיבוץ. נו, אני שואלת אתכם, איך אני אחליט מה יותר חשוב - החינוך לאהבת הארץ או השאיפה

לאיזון נפשי?

* כמובן שהאיזון הנפשי של כולנו התערער במקצת בעקבות האיזון הכלכלי הלקוי, ובגליון זה תמצאו

אותות למכביר למצב הנוכחי הדחוק. מה לעשות? לא תמיד אוכלים שמנת.

* מחזור ב' של אולפן "אורן" מסיים את הקורס השבוע, ואומרים שיש כאלה הרוצים להאריך את שהותם

כאן. ננסה להביא לכם פרטים יותר מדויקים בשבוע הבא.

* בשבוע הבא, לשמחת הגזבר, יתחיל סיבוב חדש של משלוחי עופות. הצוות המוגבר עובד במרץ, ומביא

לנו מזומנים במחזוריות מתוכננת. וזה הכל שדדוש היה מוכן להגיד בשלב זה. ...

* בוודאי שמתם לב ששער המשק שוב מפעל בחשמל. טוני מוסר שמבצעים שיפוצים בסככת השומרים. צוב-

עים, מחליפים את הגג ומשפרים ריהוט. פרוג'קט זה מתבצע בידי טוני, אבמר, וג'ון בולטר.

התרגיל המתוכנן, כידוע, התבטל.

העיקר הבריאות. שבת שלום,

אנגה

התלבטויות של עורכת העלון - או איך נוכל לחסוך?

במסגרת הצמצומים פנה אלי מרכז השרותים בבקשה לחסוך בהוצאות ל"דברי הכפר". ההצעה המקורית שלו היתה להוציא את "דברי" רק פעם בשבועיים, אבל מהצעה קיצונית זו ירד בהמשך השיחה.

יחד עם זה ישנן מספר צמצומים שאפשר, לפי דעתי, לבצע, בלי לפגוע בזרימת האינפורמציה השבועית לחברה, ובלי לנתק את הקשר המתמשך עם בניס/חברים במרחקים.

מספר עובדות: כל שבוע מדפיס וילי 360 עותקים של העלון. 115 מהם נשלחים מחוץ

למשק - מתוך זה כ-15 מיועדים למוסדות שונים ולמשקי הסביבה (שגם מהם מתקבלים עלו-ניהם אצלנו), אבל כל השאר נשלחים לבניס/חברים אשר אינם איתנו (זמנית או קבוע).

לא אציע אף חרגע לנתק קשר מתמשך זה, שבו מעוניינים שני הצדדים, אבל לפי דעתי, בימי טרופים אלה, כשמנסים לא "לחתוך בבשר החי" לפי דברי מרכז המשק, יש דרך לחסוך.

נבקש מכל משפחה ומכל יחיד שרק יכול, להחזיר את העלון למשרד ביום ראשון, אחרי הקריאה. כך נוכל לשלוח את העלונים "המשומשים" החוצה, ובלי קושי להוריד לפחות רבע מחצורת הנייר כל שבוע. אם יש לכם הצעות נוספות לחסכון (בלי לדרוש ביטול רשימתו של ההוא, שאתם לא סובלים לקרוא אותו!!!), נעיין בהן בכובד ראש.

ונקווה שלא תיפולנה עלינו גזרות שלא נוכל לעמוד בהן.

אנגה

חיי סטודנט בקיבוצניק

אוניברסיטת חיפה, גאה, מתבשאת לגובה של שלושים קומות על פיסגת הכרמל, צופה צפונה אל החרמון והגליל ודרומה לאורך קו החוף, קיסריה וחדרה: יש ניכוח רציני בין אלה הטוענים שהאוניברסיטה שוברת את קו הנוף היפה של הכרמל - התערבות גסה של האדם בטבע - ויש הטוענים שהאוניברסיטה מסמלת את עליונות החוכמה וההשכלה, המקרינה את אורה לכל הכי-וונים. יש כאלה שפשוט לומדים באוניברסיטה, נהנים מהנוף הנשקף מהחלון הענק בשיעור על הגורמים לעליית הנאציזם, מדי פעם עושים גיחה רגלית לשוויצריה הקטנה (מרחק חצי שעה הליכה מהאוניברסיטה) וחוזרים רעננים להרצאה על אתא תורכ, ביניהם גם אני.

סטודנט, קיבוצניק, שנה שנייה בלימודי המזה"ת וערבית. שנה שנייה היא שנה קשה: 34 שעות לימוד שבועיות, עוד כ-40 שעות של שיעורי בית לשבוע ומצפון כבד על העבודה שטרם התחלתי, ועל המאמר שטרם הספקתי לקרוא, לא כי עשיתי חיים משוגעים כלילה שלפני פשוט מפני שיש רק 24 שעות ביממה. העיניים הכחולות הפכו אדומות מקריאה ועייפות, והיד כואבת מרוב כתיבה, ומקטרים ומקטרים. וכשסוף סוף מגיעה חופשת הקיץ, מתגעגעים - אל הלימודים, אל המרצים והמרצות, לאווירה הסטודנטאלית, לפעילות הפוליטית במסדרונות, לספריה ההומה ולאיזה ניצוץ, שקשה להגדירו, מעין רעב כזה, צמאון לידע, להשלים את החלקים החסרים בג'יגסו פאזל. וכשמתחילה שנת הלימודים שוב, אני מתגעגע לאיזה מקום עבודה שבשעה 16.00 גומרים לעבוד ו-- זהו.

אבל מה? לא הייתי מחליף את התואר הזה - "סטודנט" - בשום תואר אחר, נכון לעכשיו.

פתחתי במילים "סטודנט, קיבוצניק,,, "ספרתי קצת על איך זה להיות סטודנט, פחות על איך זה להיות קיבוצניק ובכלל לא על איך זה להיות סטודנט-קיבוצניק.

בניגוד לשרות הצבאי, החזרה בסופי השבוע הופכת בהדרגה מ"חזרה" ל"ביקור". כן, בשלב מסוים מתחילים להרגיש בבית גם בעיר המארחת, ואז מתחילה בעיית הזהות הנושנה. אבל יש גם צד שני למטבע - העדרות ממושכת מהקיבוץ גורעת משהו מתחושת השייכות, ומאידך, עצם העובדה שבטבורי עודני קשור לקיבוץ אינה נותנת לי להכות שורשים בעיר. אבל אין לי ספק כיום שהיתרונות עולים על החסרונות - הזכות שניתנת לי (או שלקחתי?) לחוות חיי עיר תוך תחושת בית אמיתי בעורף - שם בכפר, בקיבוץ.

אם פעם היו מזהים את הסטודנט הקיבוצניק בתור תלמיד נטול בעיות כלכליות, שה-קיבוץ משלם לו על הכל ואין לו מה לדאוג - רק ללמוד ולכייף, הרי שכיום זה לא כך, וטוב שכך! המצב הכלכלי קשה, ויש דרכים רבות לסייע ולתרום תוך כדי הלימודים. אני, במקרה, עובד במסגרת האוניברסיטה בהדרכת תלמידי חו"ל, פעילויות במשך השבוע, טיולים וסמינרים בסופי השבוע ושעות קבלה במשך היום. החבר'ה טובים, יהודים ונוצ-רים, ופעם נוספת אני נרתם למלאכה של להכיר לחו"לניקים את הארץ - כן, על הטוב ועל הרע שבה ולפעמים גם "על הרע והרע שבה". כמעט תמיד התוצאה מתבטאת בהרבה אהבה למ-קום, לאנשים, ואחרי סמסטר או שניים חוזרים, איש איש לאונ' שלו להשלמת התואר, מלווים בגעגועים וברצון עז לחזור. ובעבודה זו אני נהנה והקיבוץ מרוויח.

ישנן, אגב, עוד אפשרויות עבודה - החל מנקיון בתים וחדרי מדרגות, המשך במל-צרות ומתן שיעורים פרטיים וכלה בעבודת תרגום מאנגלית לעברית, עבור הסטודנטים הישראליים. ועוד כהנה וכהנה "עבודות סטודנטאליות".

אולי זה הזמן והמקום להעיר לגבי ההצעה של ועדת ההשתלמויות של התק"ם - שהסטודנט ירוויח את לחמו (על כל הכרוך בכך), והקיבוץ יממן רק את הלימודים, שהם החלק הקטן יותר של כלל ההוצאות הסטודנטאליות, וכן ישמור עבור התלמיד את חדרו ויעניק לו תקציב מלא או חלקי, אותו יכסה הסטודנט בעבודתו בקיבוץ. לפי דעתי זה אפשרי, לפחות במסגרת של לימודים אוניברסיטאיים (אין לי הכלים לשפוט לגבי מוס-דות לימוד אחרים), ויש בכך אפילו יתרון עצום - שלוש שנות התואר יהפכו גם שלוש שנות לימוד של חיי עיר עכשוויים, התמודדות עם מצב כלכלי "לא קל", עם מצוקה כס-

המשך

פית, חסכון, מציאת עבודה, תחושת סיפוק של "אני מרוויח את לחמי בכבוד".
לסיכום, רק תוך כדי הכתיבה התחלתי להבין מדוע לקחתי עט ונייר וכתבתי את המכתב הזה - איזשהו צורך פנימי לשתף, להצדיק, לקדם ולהסביר.
איני שוכח, ולו לרגע, את הגב שמאחזי, אני גאה על כך שאני מצליח להחזיר לקיבוץ לפחות חלק מההוצאות שיש לו עלי. אני אסיר תודה על שניתן לי לרוות את צמאני לידע.
ו... לגבי העתיד? אלוהים יודע. העולם גדול, האפשרויות רבות ובינתיים העבודה רבה והדרך עוד ארוכה.

בברכה,

אלישע

נ.ב. כשם שמונה הסטודנטים שהתארחו בקיבוץ בליל ששי האחרון - תודה רבה לך קרול, לכם התלתון הצעיר (רקפת) ולכולם - בהנינו מאוד!!!

ועדות...ועדות...ועדות...

ברצוננו להביא לתשומת ליבכם כמה בעיות שבהן נתקלת הוועדה שלנו.
במיוחד בחודשים האחרונים, כאשר מספר לא קטן של חברים מעורבים במרתון ובמטה החרום, ההענות לבקשותינו לשבת בוועדה זו או אחרת חלשה ביותר - למרות המודעות שהופיעו לאחרונה על לוח המודעות.
בלי לציין כל ועדה בנפרד, אפשר להגיד שאין ועדה שלא חסר בה לפחות חבר אחד, גם בגלל שלא מצאנו מישהו מתאים, וגם מפני שחברים מסיימים את עבודתם טרם סוף הקדנציה שלהם.
קיים היום מצב שאין בכפר הנשיא ועדת הנצחה - ועדה חשובה ביותר, למרות שפנינו לעשרות חברים. זו ועדה של סך הכל שלושה חברים... האם יש מתנדבים??? אפשר לקבל אנפורמציה לגבי תפקידי הוועדה מג'קי ע., אירית ב/ח או רינה כהן - חברי הוועדה לשעבר.
לא פחות חשובה, כדי לשמור על ההיגיון במשק ועל זכויות החבר, היא ועדת הכלבים - שני חברים בוועדה - וכאן חברים מרגישים שזה תחת כבודם לשבת בוועדה זו. מטרת הוועדה אינה להגביל או לחסל בעלי חיים, אלא לשמור על רמת חיים סבירה שמתאימה לביתנו.
נושאים לדיון לעתיד הלא-רחוק: מזכיר(ה) או שני מזכירים(ות)? רכז שירותים חדש.
אנו מוכנים לשמוע דעות של חברים בכל נושא, אבל אנא - אל תפנו לחברים לפני התיעצות איתנו. אנחנו במשא-ומתן עם הרבה חברים, ופניות "פרטיות" רק מסבכות את עבודתנו. יש דף מחשב עם רשימת כל הוועדות שבטיפול ועדת ההצעות, ואפשר לקבל את הדף לפי בקשה מכוכבה.
כמו כן אנו רוצים, בהזדמנות זו, להודות לכל אותם חברים שכן עונים לנו בחיוב, ולאלה המוכנים בעת הצורך להמשיך לתפקד מעל ומעבר לזמן המקובל.
מקווים לשמוע תגובות + הצעות + התנדבויות וכו'.

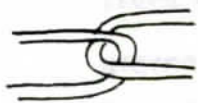
חברי הוועדה: מינה

אנג'י

דייב דבולט

טוטסי

כוכבה

דו"ח משיבות ועדת החברה

20.11.88

שמענו דו"ח מפי ג'ייסון, שהיה אחראי כמשך כשנה וחצי על התור ללימודי נהיגה. לרגל המצב הכספי של הקיבוץ, החלטנו להקפיד את התור לשנה. מי שבתהליך לימוד נהיגה ימשיך לפי הנוהל הקיים (מספר שיעורים מוקצב). לא יתחילו בשיעורים לתלמידים חדשים. באותה ישיבה בדונו גם הצעות להחזר כרטיסי "אגד" והן פורסמו כבר בנפרד. הנחיות מע-שיות להפעלת השיטה החדשה מתפרסמות בגליון זה של העלון (ראה מדור "שים לב").

12.12..88

שימוש בסובסידיה לנסיעות לחו"ל לביקור נכדים הגרים במרחק מעל המקובל: קצת קשה לדון על נושא כזה בשנת קיצוצים, אך היה צורך להסדיר את העניין ולהוסיף את הסעיף לתקנון לנסיעות לחו"ל. לפי התקנון משנת תשמ"ה הוחלט, שמתוך התקציב השנתי יופרשו \$ 20 לחבר לקרן מיוחדת. חברים שנכדיהם גרים במרחק שהכרטיס עבור נסיעה אליהם עולה על \$ 800, יוכלו לקבל השלמה למחיר כרטיס הנסיעה, מתוך הקרן המיוחדת. בתקנון לא כתוב, כל כמה זמן אפשר לנצל את הזכות הזאת להשלמת מחיר הכרטיס ("באופן תיאורטי" קיים עדיין סכום כסף בקרן הזאת, שהצטברה בשנים שהיתה הקצבה לנסיעות לחו"ל והחברים ניצלו את ההסדר במשך השנים האחרונות).

הוועדה החליטה, שאפשר לנצל את הזכות רק פעם ב-5 שנים ורק אם עברו 3 שנים מאז ראו הסבים את נכדיהם (אם הנכדים ביקרו בארץ). בכל מקרה, זכות קדימה לחברים שטרם נהנו מהסובסידיה. (כמובן, השנה הזכות הזאת תינתן רק לאלה שנוסעים נסיעה מיוחדת, לפי ההגדרות שהוחלט עליהן באסיפה).

21.12.88

שמענו דו"ח מהתת-ועדה להכנת תקציבי קיום ל-1989, לקראת הדיון באסיפות. בינתיים התקבלו הצעות הוועדה באסיפה. יש להדגיש שהאסיפה החליטה לגבי שנת 1989 בלבד ולקראת השנה שמאחריה יהיה צורך בדיון עקרוני מחודש בקשר לסעיפים השנויים במחלוקת (שהגיעו לידי ביטוי בדיון בוועדה).

27.12.88

שמענו דו"ח מפי אביבה גולדברג, האחראית מטעם ועדת החברה על הקשר עם היחידים בקיבוץ. אביבה פירטה את הפעילויות השונות העומדות לרשות היחידים, כגון מועדונים אזוריים, סופי-שבוע, נופש, טיולים. את רוב הפעילויות מסבכת ועדת החברה וברצוננו לעודד אותן. לגבי הזכות לרכב לביקור בני זוג, תינתן גם להבא ולחנה בין המקשרת לבין החבר. לגבי ימים - יש זכות פעם בשבועיים ליום (אם הנסיעה היא בתחבורה ציבורית).

קימנו דיון על חלוקת תקציב ועדת החברה לשנת 1989, ועקב הקיצוץ (הדרסטי) לעומת 1988 החלטנו את ההחלטות הבאות:

1. לבטל את הזכות לקבלת "טיטולים" חינם בעת ביקור נכדים במשק. (עדיין נשארת האפשרות לקנות אותם במחסן הילדים)

2. נופש למבוגר - לבטל את הזכות ל-2 ימים לגבי שנת 1989 (אפשר לממש את הזכות ליומיים עבור שנת 1988. אפשר גם לשמור (להקפיד) את הזכות ליומיים עבור 1988 ולקבל אותם כשתחודש ההקצבה. באותה שנה יקבל החבר את הזכות ל-4 ימים, 2 ימים עבור 1988, 2 ימים עבור אותה שנה. ברצוננו לעודד חברים לשמור את הזכות לעתיד.

(המשך בע' 7)

(ועדת החברה - סוף)

תזכורת לגבי נופש לחבר המבוגר (בשנים כתיקונן):

1. זכות ליומיים כל שנה לשהות בבית מלון.
2. אפשר לצבור את הזכות שנתיים רצופות בלבד.
3. בשנת נסיעה לחו"ל - מבוטלת הזכות ל-2 ימי נופש.
4. זכאים לנופש למבוגר - חברות וחברים מעל גיל 60.

דירת הנופש - יש מגמה לעודד חברים לנצל אפשרות זאת לחופש (נופש) מוזל.
בקרב נפרסם שאלון לגבי דירת הנופש ולפי זה נתכנן, איך לאפשר למקסימום חברים הרוצים בכך, ליהנות מנופש מסובסד.

שרה דבולט

מידע חיוני לעצמאי המתחיל

מה תוכל לעשות עם 170 ש"י?

סוף-שבוע בלבד

ש"י 130.80
126
95
51
56.70
52
128

מחיר מינוי שנתי

ש"י 431
345
400
178
199
184.60
450 (לא סופי)
45
35

העיתון

הארץ (בלי פרסי ספרים)
דבר
על המשמר
מעריב
ידיעות אחרונות
חדשות
ג'רוסלם פוסט
שער למתחיל
נעמה

מחירים אלה ישתנו לפי עליות מדד לצרכן במשך השנה.

מה תוכל לעשות עם 75 ש"י?

מחיר פעמת טלפון 13.3 אג'

(פרטים לגבי אורך פעימה בשעות שונות של היום וליעדים שונים יימסרו בעתיד הקרוב).

40 אג'	מכתב או גלויה בארץ
40	איגרת-אוויר
60	מכתב עד 10 גר' לאירופה
70	לארה"ב
90	לאוסטרליה

חבילה בארץ (עד 3 ק"ג) 4.00 ש"
חבילה לאירופה (עד 1 ק"ג) בדואר-ים 11.00 ש"

17.50 ש"	בדואר אוויר -
12.00	בדואר-ים " " "
22.00	בדואר-אוויר " " "
14.00	בדואר-ים " " "
31.00	בדואר-אוויר " " "

פרטים נוספים במזכירות הטכנית.

העיקר הבריאות

לכל החברים,

כמו בכל ענף אחר במשק, גם במרפאה מנסים לצמצם במידה שזה ניתן.

תרופות

בשיתוף פעולה בין הצוות לבין החברים הצלחנו לצמצם את כמות התרופות, שבעבר היו נקנות באופן פרטי. כיום אנו מקבלים את רוב התרופות מקופת-חולים ואנו מקווים שנגיע למצב שבו לא נצטרך לקנות תרופות בכלל.

רופאים מקצועיים

בצוות המרפאה, בגיבוי ועדת הבריאות, הוחלט:

די"ר דויטש יבקר מעתה במרפאה כל 3-4 חודשים. נשים הזקוקות לביקור שיגרתי בין הביקורים של די"ר דויטש יופנו לחצור, צפת או יוכלו לגשת לדי"ר ג'ים שלום. ביקורת אצל די"ר דויטש (כאשר הוא נמצא באחד הקיבוצים השכנים) תיעשה לפי שיקול הצוות הרפואי.

בדיקת שד

מעתה, כמו בעבר, יופנו הנשים לבדיקת שד לביה"ח צפת. בדיקות שד שיגריות בערכות מידי יום שני בשבוע, החל מהשעה 14.30 אחה"צ. כל הנשים המעוניינות מתבקשות להירשם אצל רות רחמני, כדי לארגן הסעה משותפת. יכולות לפנות 5-6 נשים מדי שבוע. אין צורך מהפניה מהמרפאה.

לרגל המצב אנו מקווים שתקבלו זאת בהבנה!

בדיקות מעבדה

להזכירכם: בדיקות, דם, שתן וצואה נשלחות מדי שבוע בימים שני וחמישי. אנו מדווחים למטופלים אך ורק כאשר התוצאות לא תקינות. מי שבכל זאת רוצה לדעת את תוצאת הבדיקה, מתבקש לגשת למרפאה בשעות הקבלה.

מכשירי אינהלציה

בתקופה זו של השנה יש מספר רב של חברים הזקוקים למכשיר אינהלציה (כאשר יש בעייה של קוצר-נשימה). חבר שבביתו יש מכשיר אינהלציה - בין אם הוא בשימוש ובין לא - מתבקש להודיע בדחיפות למרפאה. אין מספיק מכשירים ואין לנו אפשרות לקנות חדשים. אנא החזירו את המכשירים שאינם בשימוש ונמצאים בתיכם.

חדר-מיון

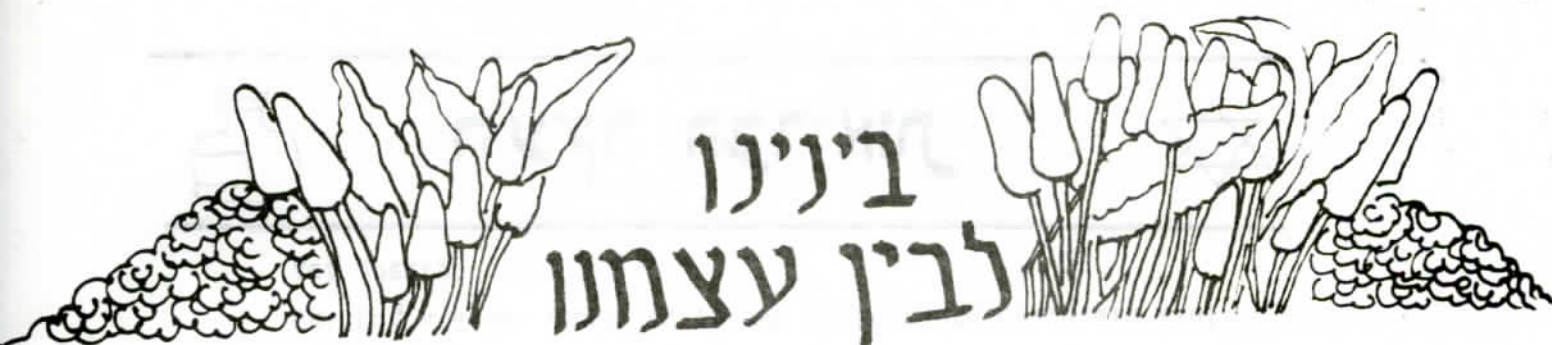
על כל חבר שעולה לחדר המיון ללא מכתב הפניה מהמרפאה ובלי טופס 17 יחוייב המשק לשלם אגרה בסך 25 שקל. לכן מבקשים אנו, במידה שהמקרה אינו דחוף, להצטייד בטופס 17 ובמכתב מהרופא או מהאחות עם כל פניה לחדר-המיון.

חברים שיש להם הצעות, בקשות או תלונות מתבקשים לפנות אל אחד מחברי ועדת הבריאות או לצוות, וזאת כדי שנוכל לשפר ולייעל את השירות הרפואי.

לבריאות

צוות המרפאה - רות גולן

על ייאוש ועל פוליטיקה

בזמן האחרון הגיע לכל מי שהצטרף למפלגת העבודה כרטיס-חבר חדש. עד כמה שידוע לכותב שורות אלו, כרטיס זה איננו מועיל באף כספומט, איננו מקנה נסיעה חינם-אין כסף באוטובוס וספק אם הוא מספיק גדול כדי לפתוח מנעולי ייל בלי מפתח, כנהוג ע"י הבלשים הפרטיים והמרגלים הכל-יכולים של הספרות הפופולרית. הוא כנראה פרי יוזמתו של מזכיר מפלגת העבודה עוזי ברעם, שכבר הצליח לחולל מפנה דימוקרטי במנגנון המפלגה וקנה את עולמו בעיני רבים ע"י סירובו להיות שר בממשלה הרחבה בראשותו של יצחק שמיר. ומה שעו-מד מאחורי יוזמה זו וכרטיס מפלגה חדש זה - ימים יגידו.

יש בקיבוץ זה חברים שהצטרפו למפלגת העבודה בתקופות שונות והתאכזבו מכל מיני סיבות: תומכי רבין לא אהבו לראות אותו רק מספר שתיים ברשימה; אחרים התאכזבו משמעון פרס, שהבטיח יותר ממה שקיים (לטמבלים); אחרים חשבו שהמפלגה נסחבה ימינה ע"י הניצים בשורותיה; ויש עוד כאלה שחושבים שהצטרפותה של המפלגה לממשלה הרחבה העכשווית היא בגידה באלה שהצביעו בעדה בבחירות ("מכירת הבכורה בעד נזיד כיסאות" כפי אלה שאוהבים מטאפורה מבולבלת). לכל אלה יש לומר דבר אחד ברור ובוטה: בפוליטיקה יש לא מעט משותף עם מה ששייך לביוג - לא רק הצחנה אלא גם הידיים המלוכלכות, ומי שרוצה לשנות, חייב להתמסר ולהיאבק. אין מספיק בזה שפעם בארבע שנים ישלשל פלוני פתק לתיבת הקלפי או יש-לח נציג לוועידת המפלגה. ומוטב היה אילו לא הלכו דבים מהמאוכזבים אחרי המפלגות "הקטנות והיפות". באופוזיציה לא קשה לצעוק בכנסת ולנסות לעכב תהליכים ע"י הצעות אי-אימוץ חדשות לבקרים. אנגליה של מרגרט תאצ'ר מלמדת, שחקיקת חוקים אנטי-דימוקרטיים, השתקת אמצעי התקשורת והתעלמות ממצבם של מאות אלפי פנסיונרים ונזקקים לא תלויים באופוזיציה, ולו במיליטנטית ביותר. ועם כל המחדלים האלה נשארת הדימוקרטיה, כפי שהיא נהוגה במדינות מעטות (פחות משלושים בכל העולם) המשטר האנושי היחידי שיש לנו.

וכאן חייב בעל טור זה לחלוק על כתבתו האחרונה והמיואשת של דודו פ.

א. הנסיון ללמוד קל וחומר מן הנעשה בקיבוץ והשינויים שמבקשים לחולל בו הוא נסיון סרק והגדרתו - כפי שנוסחה במאמר - מוטעית. אי-אפשר להקיש מן האפשרות להשפיע ולשנות, הקיימת בקיבוץ - שהוא קהילה אינטימית שיש בה עדיין מספיק מאמינים בעקרונותיה - למדינה לא אינטימית, בעלת אוכלוסייה אכולת פחדים מן השואה וממה שסבל דור העולים מארצות האיס-לם מידי הערבים.

הטעות בהגדרה היא שהשינויים שמנסים לחולל בקיבוץ אינם באים ברוב המקרים, כדי "להגדיל את אחריות הפרט לנעשה ומתרחש בשטח הכללי" (דברי דודו פ. מופיעים כאן בציטוטים) הלוואי וכך היה! לרוב דורשים הרוצים לשנות יותר אוטונומיה (מילה בעלת משמעות בימינו) בשימוש בתקציבים.

ב. באשר למפה הפוליטית - כל מי שניסה ללכת לפי מפה טופוגרפית יודע שאפשר לקרוא לא נכון ולהגיע למטרה (מסקנה) הלא נכונה. קשה לקבל כנתון בדוק ש"אחרי הבחירות האחרונות הולכת ומסתמנת מפה פוליטית שבחלקים הדומיננטיים שבה רואים בסיפוח שטחים וקירוב גאולה ערר עליון. עליון אפילו לחיי אדם" (דודו פ.). יש רבים במפה הפוליטית שרוצים לספח את השטח ויש רבים שמפחדים לבלוע את הצפרדע של עוד מיליון וחצי אזרחים ערביים. מאז 77' היה לממשלת הליכוד מספיק זמן לספח, לו חשבו שזו הדרך. יש גם אחרים במפה הפוליטית.

(המשך בע' 10)

ג. טוב שדודו הגיע למסקנה, שהפגנות ונאומי הכיכר הם כרוב המקרים בזכוז זמן. זה כך בכל מדינה דימוקרטית והיה כך מאז שאתונה הקלאסית נעלמה מאופק ההיסטוריה. זה כך באנגליה, הנחשבת לאם הדימוקרטיה המודרנית ושבה מפגניות זה כמה שנים טובות כמה עשרות נשים מחוץ לתחום מחנה צבאי אמריקני, שבו מוחזק נשק גרעיני. וזה כך בדרום-אפריקה, שיש בה סממני השלטון הדימוקרטי ושמפלה הרבה יותר ממיליון וחצי שחורים ללא זכויות. המדינה היחידה שרגישה להפגנות היא ברית המועצות, שדואגת משום מה לתדמיתה בעיני העולם.

ד. מה פירוש המילים "אדם שעדיין מאמין שערכים הומניים הם נשמת אפה של הדימוקרטיה ושמדינה שייכת לאזרחיה ולא להיפך, חייב להפסיק לשתף פעולה עם המשטר". מה יעשה אדם כזה? לא ישלם מיסים? לא ישלח את ילדיו לבית-ספר ממלכתי? לא יציית לחוקי התנועה שהרשות המחוקקת של מדינה זו חוקקה? האם השמאל המשוגע ישתווה לימין המטורף בהקיצו מחתרת?!

ה. המסקנה של דודו, שיש לכל אחד שתי ברירות - לעזוב או להתקרנף ולהישפט בידי ההיסטוריה היא מסקנה גלוית. אם לא טוב לי במדינה זאת - אלך לאחרת ואם לא שם, אז במקום אחר! יש אפשרות אחרת, שהיא קשה ומשתרעת על תקופה ארוכה, להתחיל לחנך את העם בעזרת מפלגה שמסוגלת לרשת את השלטון. המדינה הזאת היא היחידה שיש לנו. בארבעים שנים לא יצאה מדינה זו מחיתוליה.

אחרי האסיפה

אילו חשבו חברי הצוות שהכין את הצעת התקציבים לשנת הכספים החדשה על דרך קיבו-צית לחלוקת העוגה דלת הקלוריות, היו יכולים להיווכח שמידת ההיענות של החברים גדולה עוד יותר ממה ששיערו, בהתייחסותם הנראית הססנית קימעה. למשל, היו יכולים להציע - כצעד חיובי ולא רק כאמצעי לחיסכון - שנקבה 30 עיתונים ושבועונים מכל הסוגים ונציב אותם במועדון, שיופעל ויאויש בין השעות 8.00-23.00, כאשר הורה של חבר או חבר (קשיש/ישיש/צעיר שאיכפת לו) נוכח, כדי לומר לגונבים/לוקחים לדקה/שואלים: "אל תוציא את העיתון מהמועדון". המועדון היה קם לתחייה וחברים בני כל הגילים היו נפגשים במפגש בלתי-אמצעי שחסר כיום. מעולם לא ניסינו להפעיל את המועדון באופן רצוף כזה. מה שהציעו זה חצי עיתון למי שקורא.

או היו יכולים להחליט לא להשאיר טלביזיות בבתי, אלא רק בכמה מקומות (מקלטים שהיו הופכים למועדוני שכונה). הרווחים מזה היו עצומים: תשלום על 6-7 אגרות טל-ביזיה; החלטה קלה יותר לחברים שלא סובלים את הזבל המשודר בכל תחנות הטלוויזיה באזורנו - אבל אין להם כוח לשבור את ההיפנוזה של המירקע. כשיורד גשם וקר בחוץ, אתה חייב להיות משוגע ללכת לצפות בזבל!

כששואלים אדם שלא חי בקיבוץ, מה יעשה אם חלילה מצבו הכספי ישתנה מ"אמיד" ל"אובדראפט בחזקת שלוש" הוא יענה בערך כך: אמכור את האוטו, אחדול לנסוע לחו"ל עוד לפני שמגיע המשבר; אם שלחתי את ילדי לבית-ספר יוקרתי, שבו שכן הלימוד גבוה והחינוך האפור בו חוגג, אסביר לדור ההמשך שעליהם לעזור לאבא בלכתם לבית-ספר אחר, פחות יקר; אסתובב בלילה ואסגור את כל מתגי החשמל; אפסיק את חברותנו של אשתי ושלי בקנטרי-קלוב; אעבוד בשתי משמרות או בשתי משרות; לא נצא לחופשה....

כאסיפה קם צעיר לנחם אחד מזקני הקיבוץ ואמר: "שלא ידאגו. הוותיקים - חופש הפעולה לעשות מה שרוצים בתקציבים האישיים לא יפגע בעקרונות הקיבוץ." האם הצעיר והזקן מדברים על אותם העקרונות?

פינת דודה ינטה

* לדודה ינטה שלומות, מתי משבר הוא משבר? - חתומה תמימה שבורה.

לתמימה'לה שלום, נדמה לי שאני מכירה אותך מאיפה שהוא - אוטובוס 841? משבר הוא משבר כשקמים אנשים ואומרים "אם לא תעשו כך וכך, אז אני לא כאן! יוצאים ממשבר כשכל אחד נותן שכם להוציא את העגלה מן הבוץ, גם כשהוא עצמו לא גרם לעגלה לשקוע.

(סוף בע' 11)

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

* דודה ינטה, קיבלתי שאלון הקשור לחיבון בקיבוץ ונתבקשתי למלא אותו. הצדה היא שזה מאגר דומה למבחן במתכונת אמריקנית ותמיד הייתי חלש במבחנים. מה עלי לעשות? - שלך - יורם חשבוני.

ליורם שלום, מה שלום אחותך אלגברה שפגשתי אותה בעפולה פעם, כשקניתי פיסטוקים? יורם יקירי, יש כמה אפשרויות: או שתמלא אותו כמו שממלאים טופס טוטו - בעזרת סיכה ובעיניים עצומות, או שתיקח את תאריך יום ההולדת שלך יחד עם אלה של סבא וסבתא שלך, חבר אתם יחד, חלק את התשובה במספר פעימות הטלפון שניצלת השנה ולך על המספר הזה בכל מקרה. אגב, ידוע לי שצוות החיבון יתן פרס יקר-ערך לזה שתשובותיו קרובות ביותר לנורמה (גם אותה אני מכירה מעפולה) - מינוי לשנה על העיתון הפופולרי "יתד נאמן". חבל שחיבון קיבוצי התדרדר לרמת טופס טוטו. פעם ידע קיבוצניק מהו חיבון קיבוצי, היום הוא רוצה תעודת בגרות.

* דודה ינטה היקרה, מה דעתך על תקשורת בתוך הקיבוץ? - חתומה סימה יד-ימין.

סימה שלום, הבעייה של תקשורת היא הבעייה של מי שמופיע בתקשורת. אם מופיע אדם כמו יצחק מודעי בטלביזיה, כל האיפור שבעולם לא יעזור וכל הזרקורים הצבעוניים לא ישנו - בכלל לא יאמינו לו. ואם יופיע יהודי כמו ח"כ יאיר צבן, יתכן שנאמין לו, אפילו אם בפיו שקר גס. הבעייה היא בעייה של אמינות. או שמאמינים במנהיגים או שלא. לא משנה אם מראיינים אותם בעלון, מצלמים אותם בטלביזיה מקומית או שומעים אותם באסיפה. או שהם אמינים או שאינם אמינים.

שבת שלום
אריק ארנברג

פִּינֵת הַסֵּרֶט הַשְּׁבוּעִי

הערב:
יום ו'
בשעה
21.30

שם הסרט: המכשפות מאיסטוויק
THE WITCHES OF EASTWICK

בימוי: ג'ורג' מילר (לפי ספר של ג'ון אפדייק)

משחק: ג'ק ניקולסון, שר, סוזן סרנדון, מישל פייפר, קרל סטרויקן

איסטוויק היא עיירה רגועה ונינוחה, שהאנשים חוטאים בה פה ושם, אבל בלי לעבור את גבולות הטעם הטוב שמחירה להם הכנסיה. הם חיים בשלום עם סביבתם ועם הטבע ודבר הופך אותם לקורבנות אידיאליים להתעללותו של השטן - או אם תרצו ג'ק ניקולסון. אגב, לא זכור לי שראיתי את ג'ק ניקולסון כל-כך נהנה מתפקיד בסרט כמו בסרט הזה. מי שיראה עם מי הוא מתחלק בתהילה ובמיטה, יבין גם למה.

שלוש הנשים המסועממות שמתפתות על-ידו הן שר, סוזן סרנדון ומישל פייפר. בכלל, כולם משחקים בכיף בסרט זה. ג'ק הוא שחקן שידוע ככמעט מטורף בסרטים, ובחיים הוא מטורף על "לייקרס" הוא כאן מבצע דמות שחייבת להיות מטורפת, לא צפויה, תאוותנית, נקמנית, אוהבת-חיים ואכזרית.

סרט גדול ואזהרה בצידו, כדאי לבוא עם מקדמי הנאה גבוהים. סרט בכיף. להתראות באולם החדש, שהעלה את רמת הצפייה בו לדרגות שלא היו ידועות מקודם.

1. (ונדליזם) סרטים

מה ידוע את הקיבוץ?

בתור הקדמה אעלה על הכתב מחשבה, שעולה בי לאחרונה בהזדמנויות שונות, כשעומדים על הפרק שאלות של עקרונות הקיבוץ: הדור שלי עיצב את החברה שלנו לפי קווים מסויים-מים, שהיו נראים לנו כנכונים - במידת הצלחה זו או אחרת.

הנסיבות השתנו, הדור מתחלף, וכמו בכל הזמנים הצעירים רוצים להטביע את חותמם על הסביבה שבה הם חיים. זו זכותם והם גם אלה שיחיו לאורך ימים עם תוצאות השינויים וההסדרים המתבצעים בהווה. מה שמפחיד אותי ומה שהייתי רוצה למנוע, היא שרשרת השינויים ה"קטנים" הקורים בהיסח הדעת, בלי שניתן דיון-וחשבון לעצמנו על הכיוון שבו אנחנו הולכים, ובלי לשוחח בכובד-ראש על ההשלכות האפשריות על המערכת החברתית.

ובכן, במה מדובר?

בשתי האסיפות, שבהן אישרנו את תקציבי הקיום לשנה זו, העברנו לרשות היחיד מספר תקציבים נורמטיביים - דואר, טלפון, עיתון, בגדי ונעלי עבודה. "כזמנים של מחסור", הסבירו, "טוב לתת לחבר את האפשרות לתמרן בין צרכיו השונים". ורוב החברה, בהצבעה, קיבל קביעה זו. אם זכרוננו אינו מטעה אותי, היינו במצב כלכלי סביר, כשעברנו לתקציב כולל לראשונה. ואז נאמר: "עכשיו, כשעלינו על דרך-המלך, נוכל להרשות לעצמנו לתת לחבר יותר חופש בחירה." מעניין...

היום, בתקציב מצומק, כשאין הקצבה לריהוט, החזקת דירות או - להבדיל - סחכות-ריצפה, איננו רואה אפשרויות "תמרון" רבות. אני כן רואה חוסר אפשרות להתחשב בצרכים מיוחדים של פרט זה או אחר.

עוד אימרה שנשמעת לאחרונה בקרבנו היא "ברור שבכל דבר שהחבר מקבל חינם יש בזבוז נוראי. רק יחסכו אם צריכים לשלם." הטענה מוכרת - היא נטענת בכל המשטרים הקפיטליסטיים והליברליים, כדי להצדיק חוסר שירותים סוציאליים....

ועוד - "אם כל אחד ישלם בעד החשמל שהוא משתמש בו, תראו איך שיזכור לכבות את האור, כשהוא יוצא מהחדר." יש כאלה שכן, ויש כאלה שלא, אבל הנקודה היא שיש גם דרכים אחרות לחסוך - הכול תלוי בנקודת הראות. שמעתי על משק שבו נערכו למבצע - להוריד את תצרוכת החשמל באחוז מסויים. כל חיסכון נוסף נכנס לקופה לקראת טיול-חברה. המטרה הושגה, כולל הטיול, ואגב הוקנו גם הרגלים חדשים בשימוש בחשמל.

עוד סימן "לרוח הזמן" - הזמנה למסיבת סילבסטר במועדון - בתוספת אזהרה: "המשק-אות בתשלום. הביאו פינקס צ'קים. אין אפשרות לרשום." כנראה גם ועדת התרבות וגם ועדת החגים לא ראו אפשרות להפריש מהתקציב המדולדל למסיבה זאת. וזהו הפיתרון שהעלו המארגנים לתופס. גם כאן לא תתמוטט המערכת הקיבוצית בגלל כמה אגורות שאני אשלם במסיבה ציבורית (זוכרים? בכל העולם - - - וכו' וכו'). מדאיגה אותי התגובה של צעירה, כששמעה על המסיבה: "אוי, אני לא אוכל ללכת - אין לי כסף." היא אפילו לא הרגישה מקופחת או שיש כאן איזה פגם - שבעוד עשר שנים, או חמש, או שנתיים, נצטרך אולי לחשוב פעמיים, אם להשתתף במסיבת פורים או לקנות שימלה לתינוקת (הרי גם תקציב בגדי הילדים על הכוונת). יחי חופש הבחירה.

הכול תלוי לאן רוצים להגיע - להקים פרבר יוקרתי (או אולי פרבר עוני?) של ראש-פינה או להמשיך להיות קיבוץ - מודרני, תוסס, אבל דואג לכל פרט שבוחר לחיות בו.

אז, אנא, בעלי רעיונות לשינויים: נשכ, נדון, נשקול ונחליט בכובד-ראש. אל ניחפז ליצור עובדות, שאולי נצטער עליהן אחר-כך.

א נ ג ה

בית התחיבוב מבקש את עזרתכם:

אם יש לכם שמלות פרחוניות, שאריות בדים, שאריות צמר וכו', אל תזרקו אותם לפח. אנחנו נשתמש בהם ליצור דברים יפים ושימושיים.

רג'י

עֵינֵינוּ!

כרטיסי אוטובוס

החל מיום א' 1.1.89 החברים יצטרכו לקנות כרטיסים בכספם ולקבל את ההוצאה בחזרה דרך הנהלת החשבונות. מאחר ויש צורך להפריד בין הוצאות משק והוצאות אדם, ההחזר יבוצע בדרכים הבאות:

(1) הוצאות משק: חבר שנוסע לצרכים משקיים (נסיעות עבור ענף משקי, עבודת חוץ ולימודים ארוכים) יביא את הכרטיסים לקופה ויקבל כסף מזומן או זיכוי עבור שווי ההוצאה

(2) החזקת אדם: עבור כל הוצאה אחרת (נסיעות עבור ענפי שירות, ועדות, בריאות, נסיעות פרטיות וכו') ההחזר יבוצע פעם בחודש - לקראת סוף החודש. החבר ירכז את הכרטיסים ויכניס אותם למעטפה, ירשום עליה את שמו ואת סכום ההוצאה, ידביק את המעטפה וישלש אותה לתוך הקופסה הנמצאת מחוץ להנה"ח. לאחר בדיקה יירשם הסכום לזכות החבר בתקציב הכולל.

(3) קופת בית: כדי לאפשר לחברים לקבל מזומנים מתקציבם לקראת הנסיעות, הקופה תהיה פתוחה כל יום בשבוע משעה 12.30-13.00

(4) מילואים: תזכורת לאנשי מילואים: יש להשתמש בשוברי הנסיעה בשני הכיוונים.

אם יש שאלות - נא לפנות אל גרשי.

הנהלת החשבונות

קיצבת הזיקנה עבור חברינו הכניסה למשק ב-11/88 24,817 ש"ח מהביטוח הלאומי.

ועדת התרבות מודיעה:

ל א ו ר ה צ מ צ ד מ י ם

מתקציב הוועדה (ירידה של 45%)

לא נוכל השנה לתקצב לחברים כסף

לחבביבים - כבעבר.

רונה - המרכזת

אסנת - ממונה על התקציב

הזמנת עתון לשנה הבאה (1989)

(החל מחודש פברואר 1989)

שם החבר/ה _____ משפחה _____

שם העתון _____

1. מעוניין במינוי מלא (ימי חול ושישי)

2. מעוניין במינוי לימי חול בלבד (א-ה)

3. מעוניין במינוי לימי שישי בלבד

4. מעוניין להיות מנוי על עתון נוסף.

שם העתון _____

5. מינוי נוסף לימי חול בלבד, או שישי בלבד,

או כל השבוע.

נא פרט _____

* נא סמן x ליד המנוי המבוקש.

אנא חזור למזכירות עד 8.1.1989

* לידיעתכם: המנוי הוא חצי שנתי. לאחר מכן - במידה

ולחברים יהיו בקשות שינוי במנוי, עליהם להודיע

על כך למזכירות מראש.

** בענין שאלות ניתן לפנות לאורה או לבלהה.

ת ו ד ה.

החל מיום ראשון הקרוב, 1.1.1989 נתחיל בשיטה חדשה הבאה בעקבות החלטת האסיפה אשר בה סוכם שהוצאות דאר יהיו על חשבוננו הפרטי של החבר.

תהיינה לחבר שתי אפשרויות לשלם עבור בולים, אסימונים, אגרות אויר וגלויות פנים הארץ.

אפשרות אחת תהיה לשלם בתלושים במזכירות (ולא במרכולית כפי שפורסם).

אפשרות שניה תהיה להתחייב על גבי כרטיס ובסוף כל חודש לקבל את החיוב בתקציב האישי.

בשיטה הזו כל אשר על החבר לעשות זה לשלשל את המכתב בתיבה הרגילה, כשעל גבי המכתב שם השולח, ועובדי המזכירות ירשמו את החיוב על הכרטיס האישי של כל חבר.

באותה שיטה ניתן לשלם פתק במידה ורוצים אסימונים, אגרות אויר וכו' ותקבלו את בקשתכם בתא הדאר.

שימו לב - חשוב מאד לרשום על גבי המעטפות הנשלחות לחו"ל אם ברצונכם לשלוח בדואר אויר או ים. מעטפות שלא יהיה רשום עליהם ים או אויר יוחזרו לתא השולח, וזאת על מנת למנוע אי הבנות.

כמו כן - ברצוננו להזכיר לכלל הציבור שבמזכירות ניתן לשלם אך ורק בתלושים בשלב זה.

בתקווה לשיתוף פעולה מצד כולנו. צוות עובדי המזכירות

הוצאות הקיום לשנת 1989, תקציבים מעודכנים לפי סיכומי האסיפה ומטה החרום.

הערות	לחבר	תקציב	
	1,300	880,000	כלכלה(כולל מרכול)
	50 אישי+18.50 כללי	6,500+16,500	הלבשה(עבודה)
	40 אישי+12 כללי	17,500	הנעלה(עבודה)
לבדיקה נוספת	151.50	100,000	כביסה
	48.50	16,000	עישון
	85	28,000	שרות לחבר
	75.50	25,000	תרבות
	15.00	5,000	ספורט
ליחידים 170 למשפחה 85 כ.	6+106 כללי	2,000+35,000	עתון
	12	4,000	אמנים
	45.50	15,000	השתלמות קצרה
	242.50	80,000	לימודים ארוכים
	315	186,000	נוי, חשמל, מים, דלק
	75 אישי	25,000	דואר וטלפון
	107.50	35,500	רדיו וטלוויזיה
	20.50	6,750	תקציב מזכיר
	45 כולל מרתון	14,800	ו. חברה
	6	2,000	הדור המבוגר
כולל ילדים	423	250,000	בריאות
	92.50	30,500	טפול מיוחד
	38	12,500	דת ושי לחג
	45.50	15,000	עזרת קרובים
סעיף פורמלי- הפעלתו שונה	46	56,000	פעולה צבורית, מילואים ודור שני
	18	6,000	חתונות
	45.50	15,000	נסיעות מיוחדות לחו"ל
	12	4,000	משפטיות, קליטה
	-	-	רהוט
	22	7,000	מרכולית ואספקה קטנה
	1,674	552,500	תקציב כולל
	-	-	תוספת וותק
	242	80,000	אגד
	178	105,000	אחזקת דירות
	5,613	2,634,050	סך הכל חברים-----

י ל ד י ם

62,000	תקציב כולל
25,000	הנעלה
60,000	הלבשה
20,000	הספקה קטנה
4,000	רהוט
4,000	קייטנות
3,500	פרטיות
6,000	בר מצוה
10,000	גיל הרך
32,000	ביה"ס מקומי
40,000	ביה"ס תיכון
6,500	משק ילדים
35,000	חינוך מיוחד
28,000	תיתולים
10,000	חזקת דירות

346,000	סך הכל ילדים-----

5,606	לחבר
2,634,050	תקציב
346,000	חברים

2,980,050	סך הכל-----

רכב לחבר: חיוב נסיעת ק"מ 0.17 ש. הוצאות שוטפות לק"מ לפי חשב 0.196 ש/ק"מ.

חזור הון, רשיון וביטוח הרכב נחשבים כהוצאה קבועה ולא נכללים בחישוב הוצאות הק"מ.

לכן הסבסוד הוא 0.029 ש לק"מ.

צבע: חברים רשאים לקבל חומרים לצביעה לפי הנורמות המקובלות עד כה ביחס לצביעת חדרים.

ז.א.: צביעת דלתות וחלונות פעם ב-10 שנים

צביעת קירות בצבע פלסטי פעם ב-5 שנים.

מרכולית: סבסוד לשקיות ניילון לאשפה 50% כמו עד כה.

נורות חשמל - חיוב 0.50 ש ליחידה(סבסוד 66%)

נייר טואלט - אין שינוי למקובל עד כה.

מרתון: תקציב בסך 2,300 ש נוסף לתקציב ו. החברה לכיסוי ההדרכה לצוותים של המרתון

ולימי העיון.

אשל: נסיעה של יום אחד העירה - 12 ש.

ביטול הקצבת המרפאה להוצאות אשל בנסיעות באזור.

נסיעות רגילות לחו"ל: הקבוץ לא יוציא כספים לנסיעות רגילות לחו"ל.

התקציב שנצבר בידי החברים והעומד לרשותם הלאה בעתיד, לא ימומש השנה.

מקרים מיוחדים לדיון במזכירות:

רק נסיעות לארועים מיוחדים לבני משפחה מדרגה ראשונה.

גם במקרים אלה ישלם הקבוץ רק את כרטיסי הנסיעה ולא ישלם כמקובל עד כה, כספים

נוספים לנסיעה.

המשך העסקת מטפלות שכירות לסיוע קשישים ייבדק מחדש אם לא תתקבל התמיכה של הביטוח הלאומי

כפי שהובטח.

כל ההחלטות הנ"ל תקפות לשנת 1989, ובדיון על תקציב שנת 1990 יידונו הסעיפים השונים

מחדש.

שמואל ח.

28.12.1988

29.12.88

מען יקר .

צמח המדבר, בקרב החלטה וצמח החיים,
 מען איש. פומר החבר יאם בצלמו את
 המען השני שזו ברצוני אפנה איתן אישה
 את מקומו שאינו חלוקים זה הכן שחש שחברה
 מסוגה של "שמונה" המשק חלופה ואיננו בקו
 של כפי-על הספרותיים בארץ. זוהי אל הצלח
 חברה משובחת ויולדה דאן שטרם, דבר
 פרוצה ושרה על תגובה איקטואליה על ביול
 השעה. ובידק לעצמו לנו להשיק והולדה לאור
 מחיר המען השני יהיה השנה 22.5 ש"ח. פומר
 מחירה של חברה יהיה 6.5 ש"ח. מחיר עצום
 על הצד.

אנא רשום לי את גשונותך על-ידי מחיקת המילת:

א. את המשק זהיל מען של "שמונה".

ב. את מכס מען של "שמונה".

(את המכתב נא להשיב ליני דואר 32)

גובה דאן פלמה

הבונים

מוצרי יציקה בע"מ
ברזי תעשייה בע"מ

כפר הנשיא

31,12,88

ל'ב"ז

ס"ה העמנות לחודש עצמבר 1988

$$77^{\circ}\text{W } 1.60 = \$1.00$$

	\$	ש"ח	
23.7%	73,940.-	118,302.-	יצוא
8.0%	24,919.-	39,871.-	מפיקים: טכנו-בד תל אביב
10.7%	33,519.-	53,631.-	טכנו-בד באר שבע
29.0%	90,959.-	145,535.-	שיוכל
28.6%	89,470.-	143,152.-	לקוחות
	\$ 312,807.-	500,491.-	סה"כ

מ 7 1 7 2 7 3

63.8%	442,791.-	708,466.-	בארץ : ברזי
6.0%	41,396.-	66,234.-	קו מפקט
28.7%	199,446.-	319,113.-	יצוא : ברזי
1.5%	10,242.-	16,387.-	קו מפקט

	\$ 693,875.-	1,110,200.-	ס " ה

כל הלב ור !!!
<><><><><><><><><><><>

כ"ו כב"ה

NEWS OF THE WEEK

So we have come to the end of 1988 after all, the weather is good, the rainfall satisfactory, the Hermon looks nice....

Let me think....is there anything else nice I can say about this year? I suppose it all depends what you are looking for. If you have your health and strength - if you have a loving family - there are a lot of things you can contend with. Such as, for instance, the following

item:

As a result of decisions taken in consequence of our financial situation, sums allocated for newspapers, telephone calls, postage stamps, etc. will now be directly credited to all the members, and to parents who pay for their expenses by giving in their pensions.

All parents are requested to notify the office regarding which newspaper they will order (from 1st Feb. 1989)

- * Chaverim are also being asked to pay for their own bus-journeys, and will be re-embursed after handing in the ticket. It is hoped that on the whole this will be cheaper than buying season tickets for all members and their children, as we have been doing for the last few years.
- * Reggie, who has been making delightful dolls (with the help of some of you) and is trying to find a market for them, asks you not to throw away old dresses, especially flowery summer ones, and hand them in to the Hobby-Centre, also rests of wool, and other odds and ends will be welcome.
- * The reason for the film being shown tonight is that there will be a "grand" Newyear's Eve Party in the Moadon tomorrow night. If you want to join in, bring your cheque-book. The drinks are not on the house this time. Hope the music will not be too loud.

Keep well, Shabbat shalom,

Inge

J A H R Z E I T

24 Teivet - Mr. Emmanul Eisen

29 Teivet - Doris Levart

Our condolences to Shoshana Sharky and her family, especially her parents in Rosh Pinah who lost a son and three grandchildren in a dreadful accident this week.

H A P P Y B I R T H D A Y

1.1.88. Yisrael Avidor

Judy Press

Ronnie Buto

Uri Chayat

Shiran Harmatz

2.1. Henry Ben-Yehuda

Bob Hart

Yehudit Vingrad

Jonathan Arnold

3.1. Ruthy Amit

Benny Goldberg

Joany Heres

4.1. Dinah Rachmani

5.1. Yuval Jackson

Ilanah Frank

Avigail Frank

Alon Kunigis

6.1. Mr. Emil Frank

7.1. Eila Fink

Shachar Gedalison

Anita Shtrubel

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

5.1.88. Michal & Mossy Ha-me'iri

Betty & Michael Do'ari

From next week the Accounts Department will be open to the public every
day from 12.30 - 13.00

The film will be shown on Friday night again this week - and it is called:

THE WITCHES OF EASTWICK - This is the film of the book by John Updyke
and the producer is George Miller.

The actors: Jack Nicolson, Sher, Suzan Sarenson, Michelle Piper,
Karl Streyken.

This is the story of three women in a small willage,
who are seduced by Satan himself (Jack Nicolson), who, incidentally
seems to enjoy himself very much in this film....

The "Shloshim" for
Lily Resnik will be held
at the cemetery on SUNDAY
at 12.00.

